

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 222
din 08.09.2010

Dosar nr: 390/2009

Petiția nr: 8.815/05.10.2009

Petent: M P

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul de Poliție al județului Vaslui

Obiect: tratament diferențiat la promovarea profesională din corpul agenților de poliție în cel al ofițerilor de poliție, precum și tratament diferențiat al absolvenților instituțiilor de învățământ superior față de absolvenții studiilor de profil din cadrul Academiei de Poliție „Al. I. Cuza”

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petentului:

I.1.1. M P , mun.

I.2. Numele și sediul reclamațiilor:

I.2.1. Ministerul Administrației și Internelor, mun. București, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1.

I.2.2. Inspectoratul de Poliție al județului Vaslui

II. Obiectul sesizării

Prin **memoriul nr. 8.815/05.10.2009** (filele 1-2 din dosar) petentul arată că este discriminatorie modalitatea de promovare a agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție, odată cu absolvirea studiilor superioare, altele decât cele de profil din cadrul Academiei de Poliție „Al. I. Cuza”.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră că a fost discriminat de către reclamați în ceea ce privește modul în care se realizează promovarea sa, ca agent de poliție, absolvent de studii superioare în corpul ofițerilor de poliție, față de alți colegi de-ai săi, precum și a absolvenților de studii superioare de specialitate, față de absolvenții studiilor de profil din cadrul Academiei de Poliți „Al. I. Cuza”.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 19.01.2010.

La audierea din 19.01.2010 părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Prin **petiția nr. 8.815/05.10.2009** (filele 1–2 din dosar) petentul semnalează comiterea de către reclamați a unor fapte de discriminare în ceea ce privește promovarea sa profesională din corpul agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție.

În anul 2005, petentul a absolvit Facultatea de drept cu diplomă de licență, iar în perioada 2005 – 2007, al doilea reclamat a scos la concurs posturi vacante de ofițer de poliție pentru agenții de poliție, absolvenți ai Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție Al. I. Cuza, curs frecvență redusă/fără frecvență, cu excluderea oricăror alți absolvenți ai Facultăților de Drept.

În acest sens, petentul consideră că nu s-au aplicat principii egale de promovare, favorizându-se privilegierea absolvenților Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție Al. I. Cuza.

La data de 12.10.2006 petentul a participat la concursul de promovare, de trecere din corpul agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție, organizat de al doilea reclamat pentru ocuparea a 4 posturi de ofițer, din care 2 pe linie judiciară (unul la Poliția loc. Huși și altul la Poliția loc. Bârlad) și 2 pe linie de ordine publică. În urma susținerii concursului, petentul a obținut a treia notă pentru ocuparea celor 2 posturi de ofițer pe linie judiciară, fără a ocupa unul din cele 2 posturi, deși persoana care obținuse a doua notă din concurs fusese numită pe un post care nu a fost scos la concurs pentru acea dată. Astfel, petentul consideră că, în ciuda notei obținute, lui nu i s-a oferit nicio propunere de a ocupa acel post, ramas în acest mod neocupat până în anul 2007 când s-a organizat un nou concurs, spre deosebire de un alt coleg (E S), aflat în aceeași situație cu el, care obținuse a treia notă la concursul pentru trecere a agenților de poliție în corpul ofițerilor, pe linie de ordine publică din data de 12.10.2006 și care a fost promovat la cerere/raport în corpul ofițerilor de poliție în cursul anului 2007.

Petentul relatează faptul că orice solicitare a sa de promovare în corpul ofițerilor, având la bază notele obținute la concursuri, a fost respinsă, respingere motivată prin Ordinele M.A.I. nr. 1017/2005, 588/2005, 300/2004 (ordine care nu au fost publicate în Monitorul Oficial, pentru a putea produce consecințe juridice).

Prin **adresele nr. 8.988/08.10.2009, respectiv 8.986/08.10.2009**, s-a solicitat celor 2 reclamați, formularea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției.

Ministerul Administrației și Internelor, prin Direcția Juridică, a formulat un punct de vedere, cu nr. de înregistrare 267867/19.11.2009 și înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 10.287/19.11.2009 (respectiv 10.429/24.11.2009 – exemplarul expedit prin poștă), prin care face următoarele precizări:

- Ridică excepția de tardivitate a introducerii petiției;
- Eventualele solicitări ulterioare trebuie îndreptate către al doilea reclamat, fiind unitate teritorială a Poliției Române cu personalitate juridică;
- La concursul organizat în data de 08.09.2006, la care a participat și petentul, nu a fost declarat admis niciun candidat, iar în data de 12.10.2006, petentul a obținut a treia notă din concurs, domnul D I (la care petentul face referire) ocupând cel de-al doilea post scos la concurs, conform mediei obținute, în cadrul Poliției Bârlad;
- La data de 19.09.2007, celui de-al doilea reclamat i-au fost repartizate 5 posturi pentru trecere în corpul ofițerilor de poliție a unor agenți de poliție absolvenți ai unor instituții de învățământ superior, unitatea în cauză organizând concurs pentru ocuparea a 4 dintre acestea (pentru cel de-al cincilea concursul fiind organizat la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române), concurs la care petentul a obținut nota 7,50.
- În ceea ce privește situația care-l privește pe domnul E S acesta s-a înscris (fiind declarat respins cu nota 8,80) pentru cele 2 posturi scoase la concurs în data de 12.10.2006, optând însă pentru profilul Ordine publică și nu Investigații criminale, pentru care s-a înscris petentul. Ulterior, la data de 14.11.2006, au fost deblocate 350 de posturi la nivel național, pentru I.P.J. Vaslui fiind repartizat un singur post, cu mențiunea de a fi încadrat agentul de poliție care a obținut cea de-a treia notă la concursul din data de 12.10.2006. În acest sens, domnul E S a fost trecut în corpul ofițerilor de poliție ca urmare a rezultatului obținut la concurs și nu la cerere sau pe bază de raport, astfel precum susține petentul.
- Structurilor M.A.I. nu le incumbă obligația de a dispune trecerea unui agent de poliție în corpul ofițerilor de poliție, fără îndeplinirea condițiilor cerute de lege, una dintre acestea fiind promovarea concursului organizat în acest sens.
- Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 300/2004 privind activitatea de management resurse umane în unitățile M.A.I., cu modificările și completările ulterioare, invocat de petent, nu conține dispoziții care să instituie o procedură de promovare, pe bază de

raport, a agenților de poliție în corpul ofițerilor, alta decât prin organizarea concursului pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante.

- Prevederile din Ordinul M.A.I. nr. 300/2004 referitoare la recrutarea personalului M.A.I. atât din sursă externă, cât și din sursă internă au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Ordinului M.A.I. nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile M.A.I., publicat în M. Of. Nr. 833/11.12.2008, însă la momentul de referință erau aplicabile dispozițiile art. 31 din Ordinul M.A.I. nr. 300/2004, care stabileau faptul că, încadrarea din sursă externă, prin intermediul concursului organizat în acest sens, se realiza numai în limita posturilor rămase vacante după efectuarea activităților de selectare a personalului provenit din sursă internă și după stabilirea posturilor care urmau să fie ocupate cu absolvenții din promoția anului în curs din cadrul instituțiilor de învățământ proprii.
- Cu privire la presupusul tratament discriminatoriu instituit între candidații provenind din rândul absolvenților „Academiei de Poliție Al. I. Cuza” și cei ai instituțiilor de învățământ superior civile organizate potrivit legii, prin instituirea unor criterii preferențiale la promovarea concursurilor de trecere în corpul ofițerilor de poliție, reclamatul face trimitere la art. 9 alin. 1 și 2 din Legea nr. 360/2002, fapt pentru care se pune în discuție neкомпetența C.N.C.D. de a examina soluțiile legislative alese de către legiuitor, din moment ce aspectul sesizat de petent rezultă *per se* din lege (prin trimitere la Hotărârea C.N.C.D. nr. 450/20.08.2009).
- De asemenea, cu privire la situația prezentată de petent cu privire la faptul că actele normative elaborate la nivelul M.A.I. enumerate de acesta nu sunt apte să producă efecte, din moment ce nu sunt publicate în M. Of., se pune în discuție din nou neкомпetența C.N.C.D. în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii, opozabilitatea și consecințele juridice față de terți a prevederilor unor anumite acte normative, față de care doar instanța fiind îndreptățită a se pronunța.

Petentul, prin **adresa nr. 494/18.01.2010**, oferă răspuns la susținerile celui de-al doilea reclamat, printr-un punct de vedere:

- Referitor la excepția de tardivitate ridicată de reclamat, petentul consideră că nu se poate admite, din moment ce odată ce a aflat de promovarea domnului E S în grad de ofițer, a depus la I.P.J. Vaslui un raport prin care a solicitat promovarea sa în corpul ofițerilor după concursul din 12.10.2006, având în vedere situația discriminatorie existentă.
- În opinia sa, singurul act normativ care putea să reglementeze cariera polițistului era Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici și nu Ordinul M.A.I. nr. 300/2004 sau Ordinul M.A.I. nr. 585/2005, din moment ce acestea nu au fost publicate niciodată în M. Of. al României. Petentul consideră că ar fi trebuit să fie promovat în corpul ofițerilor după concursul din data de

12.10.2006, conform Legii nr. 188/1999. În urma solicitării efectuate prin raportul depus la I.P.J. Vaslui din data de 16.11.2007, a primit răspuns la data de 18.12.2007, dată de la care acesta consideră că a luat la cunoștință în mod legal de săvârșirea faptei. La data de 16.12.2008, în termen de 1 an de la data luării la cunoștință despre fapta sesizată, petentul s-a adresat instanței de judecată, Tribunalul Vaslui, solicitând constatarea discriminărilor produse și sesizarea de către aceasta a C.N.C.D., fapt concretizat prin constituirea dosarului civil nr. 4032/89/2008, în care Consiliul are calitatea de intimat.

- Petentul consideră utilă punerea la dispoziția C.N.C.D. a ordinelor/dispozițiilor de numire pe funcțiile scoase la concursul din data de 12.10.2006, inclusiv cea de numire a domnului E S ordine din care ar putea rezulta situația de fapt în ceea ce privește următoarele aspecte:

- Pe ce post a fost numit domnul N I pe postul de ofițer investigații criminale de la Poliția Barlad, scos la concurs sau pe postul de la Serviciul Investigații criminale de la I.P.J. Vaslui, unde și-a desfășurat activitatea înainte și după concurs? Conform Ordinului M.A.I. nr. 300/2004, în art. 40 alin. 2 și 3, în situația în care câștigătorul concursului nu se prezintă la post în termen de 15 zile de la emiterea ordinului/dispoziției de numire, lucru care s-a întâmplat și în cazul lui N I oferta de ocupare a aceluși post se face următorului candidat reușit (în speță petentul, care însă nu a primit respectiva ofertă).
- În ceea ce privește tratamentul aplicat petentului prin comparație cu domnul E S petentul consideră că a fost discriminat din moment ce pe postul liber de ofițer, dintre cele 350 vacanțe la nivel național și repartizat I.P.J. Vaslui, a fost numit o persoană care candidase pe posturile de la ordine publică și nu o persoană care candidase pe posturile scoase la concurs pe linie de investigații criminale.
- Petentul consideră injustă diferențierea aplicată funcționarilor publici față de polițiști în ceea ce privește promovarea profesională.

Potentul anexează în susținerea afirmațiilor din punctul de vedere, înscrisuri:

- Extras din Ordinul M.A.I. nr. 300/2004;
- Raportul petentului adresat I.P.J. Vaslui;
- Articole publicate pe site-ul Corpului Național al Polițiștilor.

Al doilea reclamat, prin **adresa nr. 14.222/15.01.2010** și înregistrată la C.N.C.D. sub **nr. 513/19.01.2010**, și-a exprimat propriul punct de vedere asupra obiectului petiției (anexând înscrisurile la care face referire), subliniind următoarele:

- Instituția I.P.J. Vaslui nu are calitate procesuală pasivă în cauză, deoarece nu este titular al obligației în raportul juridic dedus analizei,

aceasta, prin reprezentant, nefiind competentă să acorde gradele profesionale din corpul ofițerilor de poliție (încadrarea petentului în categoria profesională A, a ofițerilor de poliție, și eventual plata drepturilor salariale în raport de această încadrare). Reclamatul face trimitere la art. 15 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

- În ceea ce privește aspectul invocat de petent în ceea ce privește discriminarea în raport cu absolvenții Academiei de Poliție „Al. I. Cuza”, curs frecvență redusă, reclamatul invocă Hotărârea C.N.C.D. nr. 142/13.02.2008, din dosarul nr. 696/2007, precum și practica Curții Constituționale. De asemenea, reclamatul susține că nu i s-a restrâns petentului dreptul de a participa la concursurile organizate pentru ocuparea posturilor de ofițeri de poliție vacante. Chiar prin Decizia civilă nr. 4269/07.11.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că legea nu instituie obligativitatea promovării în categoria ofițerilor de poliție fără examen sau concurs a subofițerilor de poliție care au absolvit studii superioare la alte instituții de învățământ decât cea prevăzută expres de textul de lege (art. 21 alin. 3 Legea 360/2002 privind Statutul Polițistului). În același sens, prin decizia civilă nr. 4407/15.11.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în sensul că agenții de poliție care au absolvit studii superioare, au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile legii, absolvirea studiilor superioare nereprezentând *de jure* avansarea acestora pe un post de ofițer, ci o condiție prealabilă și necesară participării la concurs.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că absolvenții Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție Al. I. Cuza pot deveni ofițeri de poliție fără examen, față de absolvenții altor unități de învățământ care pot deveni ofițeri de poliție în urma susținerii unui examen.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine

națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Colegiul director, analizând excepția de tardivitate, ridicată de reclamat, arată că în conformitate cu prevederile **O.G. nr. 137/2000**, republicată, art. 20 alin. 1, „persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Colegiul consideră că petentul a putut lua cunoștință de faptele prezentate în petiție în interiorul termenului de un an, cum a arătat în solicitarea respingerii excepției. Prin urmare Colegiul director respinge excepția tardivității.

Privind fondul cauzei, Colegiul director arată că fapta de discriminare, conform legislației României și a tratatelor internaționale în domeniu, este o diferențiere bazată pe un criteriu care atinge un drept fără o justificare obiectivă.

Analizând existența unei diferențieri, Colegiul director se raportează la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu. În conformitate cu această jurisprudență, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998** și **294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități aflate în situații similare (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”).

Colegiul director consideră că situația persoanelor absolvenți ai Academiei de Poliție nu este identică cu situația persoanelor care au absolvit alte facultăți, statul dispunând de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. Aceeași soluție a fost dată în cauze similare de CNCD în hotărâri anterioare (**Hotărârea nr. 142/13.02.2008**), și de către Înalta Curte de Casație și Justiție (**Decizia civilă nr. 4407/15.11.2007**, **Decizia civilă nr. 4269/07.11.2007**).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de tardivitate ridicată de reclamat;
2. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare potrivit art. 2 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr.**

554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

VLAS CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 09.09.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

